

EBH/400/2015

Év

2015

Védett tulajdonság:

Egyéb helyzet, tulajdonság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

A kiskorú kérelmezők törvényes képviselői fordultak panasszal a hatósághoz, mert a bepanaszolt iskola 2014. március 24-e után nem, illetve nem megfelelően biztosította tanulási zavarral küzdő gyermekeik számára a szükséges fejlesztést.

Előadták, hogy gyermekeik 2010-ben, illetve 2012-ben kezdték meg tanulmányaikat a bepanaszolt iskolában. A kisebbik gyermek tanítónőjének – aki korábban az óvodai fejlesztést is végezte - 2013. januári jellemzése szerint a gyermek viselkedése és tanulási nehézsége nem kirívó. A pedagógus 2013. májusi jellemzésében azonban már azt írja, hogy a számolásban nem nagy a gyermek lemaradása, a betűtanulás, olvasás, írás azonban nehézséget jelentett neki. Mindezek ellenére a gyermek tanulási képességének vizsgálatára nem került sor, mert a szülők szerint a tanítónő nem tartotta indokoltnak.

A szülők 2013 januárjában felkerestek egy gyógypedagógust, aki jelezte a gyermeknél valószínűsíthető részképesség zavart. Egy évvel később a szakértői bizottság szakértői véleményében megállapította, hogy a gyermek sajátos nevelési igényű (olvasás, írás, számolás területére vonatkozó specifikus fejlődési zavar megállapítása miatt).

A szülők elmondása szerint a 2014-es szakértői vélemény hiába írta elő a gyermek fejlesztését, arra nem került sor a tanévben. A 2014/2015-ös tanév kezdetétől pedig a fejlesztés nem volt megfelelő, mert a gyermek számonkérése nem a javaslatban foglaltak szerint történt.

A gyermek lemaradása és a fejlesztés hiánya miatt a szülők az iskolaváltás mellett döntöttek, és a 2014/2015-ös tanév novemberében gyermeküket átírták egy másik település általános iskolájába. A lemaradás azonban olyan nagymértékű volt, hogy a szakértői bizottság olyan másik intézménybe javasolta a gyermek felvételét, amely kollégiumi elhelyezéssel járt.

A törvényes képviselők nagyobbik gyermekükkel kapcsolatosan előadták, hogy a kislány a 2010/2011-es tanévben kezdte meg tanulmányait a bepanaszolt iskolában. Eredményei nem voltak rosszak, azonban lassú munkatempója és olvasási, írási nehézségei miatt az oktatási intézmény vizsgálatát kezdeményezte a nevelési tanácsadóban. A tanácsadó javasolta a szakértői bizottság vizsgálatát, ahol 2014 februárjában megállapították a gyermek sajátos nevelési igényét.

A gyermek oktatása, nevelése során a tanulására, számonkérésére vonatkozó javaslatokat figyelembe vették, azonban az iskolában a szakértői vélemény szerint szükséges diszlexia, diszgráfia terápia nem volt biztosítva. A 2013/2014-es tanévben a gyermeket egyáltalán nem fejlesztették, csak a 2014/2015-ös tanév kezdetétől, de – a szülők álláspontja szerint - nem a megfelelő módon. Mivel a szülők a tanulási nehézségek kezelését nem látták biztosítottnak, a gyermeket, testvéréhez hasonlóan átírták 2014 novemberétől egy másik iskolába.

Az eljárás alá vont intézmény vezetője úgy nyilatkozott, hogy a kisebb gyermek fejlesztésének szükségességét az óvodában állapította meg a szakértői vizsgálat. Az iskolába óvodai szakvéleménnyel érkezett, kifejezetten a szülők írásbeli kérelme alapján. A tanítónő, aki egyben a fejlesztő pedagógusa is volt, már az óvodában foglalkozott a gyermekkel, ismerte a képességeit, és a második osztálytól látta indokoltnak a szakértői vizsgálat kezdeményezését, amely meg is történt, és a fejlesztés a tanulói jogviszony fennállásáig tartott. A pszichopedagógusi ellátást a megyei pedagógiai szakszolgálat biztosította.

A nagyobbik gyermekkel kapcsolatosan az eljárás alá vont intézményvezető előadta, hogy ő is óvodai szakvélemény alapján kezdte meg az iskolát. A tanítónő tapasztalata szerint a kislány előmenetele harmadik osztályig megfelelő volt, azonban a negyedik osztályban érezhető lemaradás miatt kezdeményezte az intézmény a nevelési tanácsadó vizsgálatát.

Az eljárás alá vont intézményvezető álláspontja szerint a szülőnek is jogában áll a szakértői vizsgálat kezdeményezése, ebben senki nem gátolta meg őket. Álláspontjuk szerint az igényjogosultság szakértői megállapítását követően az intézmény biztosította mindkét gyermek számára a szakértői véleményben leírt ellátást, a gyerekek integrált fejlesztése folyamatos volt.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nktv.) 47.§ (1) bekezdése szerint a sajátos nevelési igényű gyermeknek, tanulónak joga, hogy különleges bánásmód keretében állapotának megfelelő pedagógiai, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai ellátásban részesüljön attól kezdődően, hogy igényjogosultságát megállapították. A különleges bánásmódnak megfelelő ellátást a szakértői bizottság szakértői véleményében foglaltak szerint kell biztosítani. A törvény 72.§ (4) bekezdése alapján a szülő joga, hogy gyermeke neveléséhez igénybe vegye a pedagógiai szakszolgálat intézményét.

A pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet 13. § (1) bekezdése szerint a szakértői vizsgálat a szülő kérelmére, illetve, ha az eljárást nem a szülő kezdeményezi, a szülő egyetértésével indul.

A hatóság elfogadta az eljárás alá vont azon védekezését, hogy a szülők is kérhetik a szakértői bizottság vizsgálatát. Megállapítható, hogy e tekintetben a szülők felelőssége éppúgy fennállt, mint a gyermekeket tanító pedagógusoké. Mindezek mellett - figyelembe véve az Nktv. 72.§ (4) bekezdését, továbbá a fent említett pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló 15/2013. (II. 26.) EMMI rendelet 13. § (1) bekezdését -, a hatóság elutasította a szülők panaszát arra vonatkozóan, hogy az iskola nem küldte időben szakértői vizsgálatra a gyermekeiket.

Kérelmező törvényes képviselőinek az oktatás módszerével összefüggésben előadott sérelmeivel kapcsolatban - nem megfelelő fejlesztési módszerek, számonkérése, fejlesztés feladatlappal - a hatóság rámutatott, hogy azok olyan szakmai kérdéseket vetnek fel, amelyek vizsgálatára a hatóság nem rendelkezik hatáskörrel, így azt az eljárás folyamán nem vizsgálta.

A fejlesztési naplók alapján megállapítható volt, hogy a kiskorú kérelmezők a 2014. márciusi szakértői vizsgálatot követően a tanév hátralévő részében nem részesültek fejlesztésben, az eljárás alá vont iskola ennek ellenkezőjét nem tudta bizonyítani, csak 2014 szeptemberétől vezetett fejlesztési naplók másolatát csatolta a hatóság eljárásában.

A hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont Iskola kiskorú kérelmezők egyéb helyzetével (súlyos tanulási nehézségekkel küzdő gyermekek) összefüggésben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy a gyermekek számára két-két és fél hónapon keresztül nem biztosította a szakértői véleményben előírt fejlesztést. Az eljárás alá vont intézmény e magatartásával kérelmezőket egyéb helyzetük miatt közvetlenül hátrányosan megkülönböztette. A hatóság az eljárás alá vontnak megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, továbbá az eljárás alá vont iskolával szemben 50 000 Ft bírságot szabott ki.

(2015. szeptember 10-i döntés)